

HANDÓ PÉTER képversei

idő

estire faragva a kép
tengelye
rám veti már a sugár
óra m ű
mell
tekintete
konok
rég puha búrsonya
! r e g n !
- i m e r - ű -

forgó

szilajul játsszon rá az szélbe a
szárnyaim suhognak s életemre a karmomat
lehelével szeretne szabadon forgasson oly
mintha vadul

e
m
e
l
v
e

f
ö
l

a

m
a
g
a
s
b
a

